

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.715 van 25 februari 2009
in de zaak 28.310 II

In zake:

Vertegenwoordigd door haar voogd

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEMPINAIRE
Koning Leopold I-straat 27
8500 KORTRIJK

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat , die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, vertegenwoordigd door haar voogd , op 25 juni 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van 25 april 2008 waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, aan de voogd van verzoekster ter kennis gebracht op 27 mei 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2009.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPs.

Gehoord de opmerkingen van haar voogd T. VALLAEYS en van advocaat P. MEULEMANS, die loco advocaat J. KEMPINAIRE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 september 2007 is voor verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 25 april 2008 verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk en de beslissing wordt aan verzoeksters voogd ter kennis gebracht op 27 mei 2008. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"In toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Bijgevolg vraag ik u om de voogd van betrokkene uit te nodigen op uw diensten, zijnde de heer (...).

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Het feit dat betrokkene sinds 14.08.2007 in België verblijft, haar moeder niet meer bereid is voor haar in te staan, betrokkene hier familie heeft wonen, er geen Belgische diplomatieke vertegenwoordiging is te Kazachstan, Nederlands spreekt, hier naar school gaat, vormen geen buitengewone omstandigheden en verantwoorden niet dat de aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9 van de wet van 1980 in België wordt ingediend.

Uit illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden. Betrokkene keerde samen met haar moeder in 2006 terug naar Kazachstan. Aldus is haar familie in gebreke gebleven om de nodige documenten voor lang verblijf aan te vragen via de geijkte procedure, namelijk de Belgische diplomatieke post in het land van herkomst of een land daartoe bevoegd.

Verder haalt betrokkene aan dat er geen Belgische vertegenwoordiging zou zijn in het land van herkomst.

Betrokkene kan steeds een aanvraag indienen via de Belgische vertegenwoordiging te Rusland. Zij en haar familie tonen niet aan dat zij hiertoe niet in staat zijn.

Het gegeven dat haar moeder een document heeft opgemaakt voor de notaris waaruit blijkt dat zij de toelating heeft gegeven aan haar moeder mevrouw S. K. om tijdelijk (gedurende een jaar) als beschermer en voogd op te treden voor betrokkene kan niet weerhouden worden als buitengewone omstandigheid. Uit het verzoekschrift blijkt dat de moeder niet meer bereid zou zijn in te staan voor de opvoeding van betrokkene. Echter dit verhindert niet dat betrokkene, begeleid door één van de grootouders, tijdelijk terug kan keren naar haar land van herkomst om een machtiging aan te vragen. Men kan hiervoor een beroep doen op de financiële middelen van mevrouw S. K. en de heer S. A..

Het gegeven dat betrokkenes moeder geen toestemming wil geven om betrokkene nog eens terug naar Kazachstan te laten komen kan niet weerhouden worden. Vooreerst is het de moeder zelf die verantwoordelijk is voor de huidige situatie van haar dochter daar zij nagelaten heeft om de nodige documenten te bekomen voor lang verblijf van haar dochter in België. Bovendien staat de mogelijkheid open dat één van de grootouders betrokkene begeleid bij haar tijdelijke terugkeer naar haar land van herkomst.

De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9 van de wet van 15/12/1980, gewijzigd door de wetten van 15/09/2006 en 27/12/2006.

Het feit dat het kind hier school zou lopen, kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid daar haar familie niet aantoont dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing van het kind geen gespecialiseerd onderwijs, met een gespecialiseerde infrastructuur die niet in het land van herkomst te vinden is.

De aanvraag kan in het land van herkomst of een land daartoe bevoegd gebeuren.

(...)"

Op 27 mei 2008 wordt aan verzoeksters voogd eveneens een bevel tot terugbrenging ter kennis gebracht.

2. Rechtspleging

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verzoekende partij respectievelijk verwerende partij om de tegenpartij te veroordelen tot de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 9bis van Vreemdelingenwet omdat wat het begrip 'buitengewone omstandigheid' betreft verweerder is uitgegaan van een te strikte interpretatie en er geen rekening is gehouden met de juiste volgens vaste rechtspraak gegeven toelichting, dat buitengewone omstandigheden geen omstandigheden van overmacht zijn, dat in de rechtspraak reeds als buitengewone omstandigheid werd weerhouden het feit dat in het land van herkomst geen Belgische diplomatieke vertegenwoordiging aanwezig is, dat in een aantal prangende humanitaire situaties de toekenning van een verblijfsmachtiging zich opdringt, dat de ingeroepen buitengewone omstandigheden in haar aanvraag aantonen dat voor haar een terugkeer naar haar land van oorsprong bijzonder moeilijk is, dat zij onder meer heeft gewezen op het feit dat de enige zorgdragers van verzoekster haar grootouders zijn langs moederszijde en de tante, alle verblijvend in België en dat er geen Belgische diplomatieke vertegenwoordiging is in Kazachstan, dat door een verplichte terugkeer de dichte familiale banden met haar grootouders en enige zorgdragers zou verbroken worden. In het vierde middel voert verzoekster de schending aan van het motiveringsbeginsel, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve akten en artikel 62 van de Vreemdelingenwet omdat de beslissing noch formeel, noch materieel is gemotiveerd.

3.2. Verweerder antwoordt het volgende in zijn nota met opmerkingen:

"2.1. Betreffende een eerste middel van verzoekster.;

In een eerste middel beroept verzoekster zich op de vermeende schending van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980,

Verzoekster poogt voor te houden dat zij wel degelijk buitengewone omstandigheden heeft aangehaald in haar aanvraag om machtiging tot verblijf.

De verwerende partij laat gelden dat de gemachtigde van de federale Minister van Migratie en Asielbeleid geheel terecht, gelet op de gegevens die verzoeksters concrete situatie kenmerken en geheel binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid heeft beslist om verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van het art. 9 bis van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 onontvankelijk te verklaren.

Uit art. 9 en 9bis en 9ter van de wet dd. 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, blijkt duidelijk dat in art. 9 van dit wetsartikel een algemene regel is gesteld ten aanzien waarvan art.9bis en 9ter zich verhouden als een restrictief toe te passen uitzondering.

Laatstgenoemde artikelen hebben slechts tot doel om vreemdelingen die in hun land van herkomst of van oponthoud geen Belgische diplomatieke overheid ter beschikking hebben of om een aan henzelf vreemde reden de aanvraag niet kunnen doen bij die overheid, toch de gelegenheid te geven een machtiging aan te vragen tot langdurig verblijf in België (zie ook Raad van state nr. 53.032 dd. 25.04.1995 en Raad van State nr. 53.736 dd. 15.06.1995, ivm het oude art. 9, 3e lid):

"De toepassing van het artikel 9, derde lid, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in (R.v.St. nr. 167.847, 15 februari 2007):

wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft; of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet

blijken voorhanden te zijn kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking genomen worden;

wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister over een ruime appreciatiebevoegdheid,"

Verzoekster, in wiens hoofde geen uitzonderlijke omstandigheden kunnen worden weerhouden, kan zich niet op een ontvankelijke wijze beroepen op art. 9bis van de wet dd. 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Overigens dient te worden opgemerkt dat art. 9bis en 9ter van de wet geenszins ingevoerd werden om illegaal in het Rijk verblijvende vreemdelingen de mogelijkheid te bieden alsdan nog een verblijfsvergunning voor langer dan drie maanden te bekomen.

De vage en ongestaafde beschouwingen van verzoekster kunnen geen afbreuk doen aan de in casu bestreden beslissing dd. 24.04.2008, die ten genoegte van recht met draagkrachtige motieven is ondersteund.

Door de gemachtigde van de federale Minister van Migratie en Asielbeleid werd geheel terecht gesteld dat:

-De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

-Het feit dat betrokkene sinds 14.08.2007 in België verblijft, haar moeder niet meer bereid is voor haar in te staan, betrokkene hier familie heeft wonen, er geen Belgische diplomatieke vertegenwoordiging is te Kazachstan, Nederlands spreekt, hier naar school gaat, vormen geen buitengewone omstandigheden en verantwoorden niet dat de aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9 van de wet van 1980 in België wordt ingediend.

-Uit illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden. Betrokkene keerde samen met haar moeder in 2006 terug naar Kazachstan. Aldus is haar familie in gebreke gebleven om de nodige documenten voor lang verblijf aan te vragen via de geijkte procedure, namelijk de Belgische diplomatieke post in het land van herkomst of een land daartoe bevoegd.

-Verder heeft betrokkene aan dat er geen Belgische vertegenwoordiging zou zijn in het land van herkomst. Betrokkene kan steeds een aanvraag indienen via de Belgische vertegenwoordiging te Rusland. Zij en haar familie tonen niet aan dat zij hiertoe niet in staat zijn.

-Het gegeven dat haar moeder een document heeft opgemaakt voor de notaris waaruit blijkt dat zij de toelating heeft gegeven aan haar moeder mevrouw S K om tijdelijk (gedurende een jaar) als beschermer en voogd op te treden voor betrokkene, kan niet weerhouden worden als buitengewone omstandigheid.

-Uit het verzoekschrift blijkt dat de moeder niet meer bereid zou zijn in te staan voor de opvoeding van betrokkene. Echter dit verhindert niet dat betrokkene, begeleid door één van de grootouders tijdelijk terug kan keren naar haar land van herkomst om een machtiging aan te vragen.

-Men kan hiervoor een beroep doen op de financiële middelen van mevrouw S K en de heer S A.

-Het gegeven dat betrokkenes moeder geen toestemming wil geven om betrokkene nog eens terug naar Kazachstan te laten komen kan niet weerhouden worden. Vooreerst is het de moeder zelf die verantwoordelijk is voor de huidige situatie van haar dochter daar zij nagelaten heeft om de nodige documenten te bekomen voor lang verblijf van haar dochter in België. Bovendien staat de mogelijkheid open dat één van de grootouders betrokkene begeleid bij haar tijdelijke terugkeer naar haar land van herkomst.

-De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9 van de wet van 15/12/1980, gewijzigd door de wetten van 15/09/2006 en 27/12/2006.

-Het feit dat het kind hier school zou lopen, kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid daar familie niet aantoonbaar dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing van het kind geen gespecialiseerd onderwijs, met een gespecialiseerde infrastructuur die niet in het land van herkomst te vinden is.

-De aanvraag kan in het land van herkomst of een land daartoe bevoegd gebeuren.

Verzoekster haar vage en ongestaafde beschouwingen kunnen aan het voorgaande geen afbreuk doen.

Door de gemachtigde van de federale Minister van Migratie en Asielbeleid werd geheel terecht geoordeeld dat de door verzoekster in haar summier opgestelde aanvraag om machtiging tot verblijf aangehaalde elementen, niet kunnen worden aangezien als buitengewone omstandigheden.

Terwijl verzoekster niet dienstig kan verwijzen naar het regeerakkoord, gezien:

- verzoekster volkomen in gebreke blijven te specificeren welke passage uit welk regeerakkoord zij zouden kunnen bedoelen,

- een regeerakkoord uiteraard geen bron van recht uitmaakt,
- dit terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig art. 39/2 §2 van de wet dd. 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, uitspraak doet, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Ten overvloede merkt de verwerende partij nog op dat uit de door verzoekster aan de gemachtigde voorgelegde stukken blijkt dat de moeder van verzoekster aan haar moeder de toelating heeft gegeven om 'tijdelijk, gedurende een jaar, op te treden als beschermer en voogd voor mijn onvolwassen dochter ...', zodat verzoekster niet kan worden gevolgd waar zij poogt voor te houden dat de moeder van verzoekster niet meer bereid is in te staan voor de opvoeding van verzoekster.

In casu besliste de gemachtigde van de federale Minister van Migratie en Asielbeleid naar oordeel van de verwerende partij dan ook terecht, gelet op de gegevens die verzoeksters concrete situatie kenmerken en geheel binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, om verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van het art. 9 bis van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 onontvankelijk te verklaren.

De gemachtigde van de Minister van Migratie en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Uit de motieven van de bestreden beslissing dd. 25.04.2008 blijkt afdoende dat de gemachtigde van de federale Minister van Binnenlandse Zaken geenszins op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat verzoeksters aanvraag onontvankelijk is.

De uiteenzetting van verzoekster kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken, voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het eerste middel kan niet worden weerhouden.

2.4. Betreffende een vierde middel van verzoekster.

In een vierde en laatste middel beroept verzoekster zich op de vermeende schending van art. 62 van de Vreemdelingenwet en art. 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verwerende partij laat gelden dat de formele motiveringsplicht, vervat in de wetsartikelen waarvan verzoekster de schending opwerpt, geen ander doel heeft dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen ofte haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60,751; 4.7.1996S T.B.P. 1996,698).

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass, 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. Rv.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekster het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten verzoekster toe kennis te hebben van de gronden, op basis waarvan haar aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel, dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen, is dus bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Immers, nu zij o.b.v. de in de bestreden beslissing opgenomen overwegingen weet dat de door haar in het kader van de aanvraag tot verblijfsmachtiging aangebrachte gegevens door het bestuur niet als uitzonderlijke omstandigheden als bedoeld in de daarin vermelde wetsbepaling worden aangezien en dat dit aan de basis ligt van het als onontvankelijk beschouwen van die aanvraag, moet verzoekster worden geacht voldoende te zijn ingelicht om zich te kunnen realiseren dat zij tegen de ten hunnen opzichte genomen beslissing kan opkomen door aan te tonen dat de daarin tot uitdrukking gebrachte motieven juridisch niet opgaan, wat in casu concreet wil zeggen, door aan te tonen dat het niet opgaat de voormelde omstandigheden niet te beschouwen als zijnde uitzonderlijk als bedoeld in de laatstvermelde wetsbepaling.

Er is dus wel degelijk afdoende geantwoord op de door verzoekster in het kader van haar aanvraag tot verblijfsmachtiging voorgelegde elementen door in de bestreden beslissing te vermelden dat verzoekster met deze elementen geen uitzonderlijke omstandigheden heeft aangehaald als bedoeld in art. 9 bis van de wet dd. 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De kritiek die verzoekster op deze beoordeling weten te leveren, is daarvan trouwens het beste bewijs.

Gelet op het bovenstaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat het laatste middel van verzoekster niet kan worden aangenomen."

3.3. In de repliekmemoire legt verzoekster de nadruk op het feit dat zij expliciet heeft verwezen naar omstandigheden welke in de rechtspraak als buitengewone omstandigheid worden weerhouden (zoals het gegeven dat in het land van herkomst geen Belgische diplomatieke vertegenwoordiging aanwezig is), dat zij in haar aanvraag specifiek heeft aangehaald in België geboren te zijn in het jaar 2000 en sedert haar geboorte onafgebroken tot in 2006 in België heeft verbleven, sedert 14 augustus 2007 terug in België verblijft, haar enige zorgdragers de grootouders zijn langs moederszijde en haar tante, welke allen wettig in België verblijven, er in Kazachstan geen Belgische diplomatieke vertegenwoordiging is, zij hier school loopt, dat zij niet erkend is door haar vader en hem ook nooit gekend heeft, dat haar moeder sinds 21 augustus 2007 formeel de zorgen heeft overgelaten aan haar grootouders, dat het verweer van verwerende partij stereotiep is en niet antwoordt op de specifieke kenmerken van haar situatie, dat bovenal geen enkel verweer wordt gevoerd aangaande het gegeven dat elke Belgische vertegenwoordiging in haar land van herkomst ontbreekt, dat zij een niet-begeleide minderjarige is. Met betrekking tot de motiveringsplicht stelt verzoekster dat niet enkel de redenen voor de beslissing moeten worden vermeld maar ook uit de redenen moet blijken dat de overheid is uitgegaan van gegevens die in feite en in rechte juist zijn, verzoekster wijst op de feitelijke onjuistheid en inconsistentie van de gegevens waarop de verwerende partij zich in de beslissing heeft gebaseerd, dat er inderdaad een onjuiste feitelijke en juridische beoordeling was vanwege verwerende partij en dat de motivering niet afdoende is.

3.4. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijekte- en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171; RvS 27 juni 2007, nr. 172.821 e.a.).

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de onontvankelijkheid van de aanvraag wordt besloten. In de motivering van de

bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de door verzoekster ingeroepen redenen geen buitengewone omstandigheden zijn. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de minister op al de in de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf aangevoerde elementen uitdrukkelijk is ingegaan. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Opgemerkt wordt dat het bij de beoordeling van de motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort zijn beoordeling van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het hoofdmotief van de bestreden beslissing bestaat erin dat verzoekster geen buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen die de aanvraag in België kan rechtvaardigen.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet bepaalt als algemene regel dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Luidens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt het hem evenwel worden toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen. De toepassing van artikel 9bis houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om verzoekster een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de verwerende partij na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden.

De vreemdeling moet in zijn aanvraag klaar en duidelijk vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn aanvraag bij de diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Uit zijn uiteenzetting moet duidelijk blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat. In casu blijkt uit de aanvraag om machtiging tot verblijf van 13 september 2007 onder de hoofding "*Buitengewone omstandigheden*" het volgende te zijn ingeroepen: "*De moeder van het kind is niet meer bereid in te staan voor de opvoeding van mijn cliënte; mijn cliënte wordt thans opgevoed door haar grootouders voornoemd wonende aan bovenvermeld adres; het is praktisch bijzonder moeilijk om een verzoek tot machtiging in te dienen bij de Belgische diplomatieke diensten in zijn land van herkomst, er is aldaar immers geen diplomatieke*

vertegenwoordiging. De moeder stemt in met de opvoeding door de grootouders en wil haar medewerking niet verlenen om het kind nog eens terug naar Kazachstan te laten komen”.

Het bestuur heeft een ruime beleidsvrijheid bij het beoordelen of elementen die worden aangevoerd in een aanvraag buitengewone omstandigheden uitmaken in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de minister in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

In casu werd de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf onontvankelijk verklaard, hetgeen betekent dat de buitengewone omstandigheden die verzoekster heeft ingeroepen om te verantwoorden waarom zij geen aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in haar land van oorsprong heeft ingediend, niet werden aanvaard of bewezen. De verwerende partij geeft in de bestreden beslissing hieromtrent volgende motieven op:

- *De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.*
- *Het feit dat betrokkene sinds 14.08.2007 in België verblijft, haar moeder niet meer bereid is voor haar in te staan, betrokkene hier familie heeft wonen, er geen Belgische diplomatieke vertegenwoordiging is te Kazachstan, Nederlands spreekt, hier naar school gaat, vormen geen buitengewone omstandigheden en verantwoorden niet dat de aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9 van de wet van 1980 in België wordt ingediend.*
- *Uit illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden. Betrokkene keerde samen met haar moeder in 2006 terug naar Kazachstan. Aldus is haar familie in gebreke gebleven om de nodige documenten voor lang verblijf aan te vragen via de gewijzigde procedure, namelijk de Belgische diplomatieke post in het land van herkomst of een land daartoe bevoegd.*
- *Verder haalt betrokkene aan dat er geen Belgische vertegenwoordiging zou zijn in het land van herkomst. Betrokkene kan steeds een aanvraag indienen via de Belgische vertegenwoordiging te Rusland. Zij en haar familie tonen niet aan dat zij hiertoe niet in staat zijn. Het gegeven dat haar moeder een document heeft opgemaakt voor de notaris waaruit blijkt dat zij de toelating heeft gegeven aan haar moeder mevrouw S. K. om tijdelijk (gedurende een jaar) als beschermer en voogd op te treden voor betrokkene kan niet weerhouden worden als buitengewone omstandigheid. Uit het verzoekschrift blijkt dat de moeder niet meer bereid zou zijn in te staan voor de opvoeding van betrokkene. Echter dit verhindert niet dat betrokkene, begeleid door één van de grootouders, tijdelijk terug kan keren naar haar land van herkomst om een machtiging aan te vragen. Men kan hiervoor een beroep doen op de financiële middelen van mevrouw S. K. en de heer S. A..*
- *Het gegeven dat betrokkenes moeder geen toestemming wil geven om betrokkene nog eens terug naar Kazachstan te laten komen kan niet weerhouden worden. Vooreerst is het de moeder zelf die verantwoordelijk is voor de huidige situatie van haar dochter daar zij nagelaten heeft om de nodige documenten te bekomen voor lang verblijf van haar dochter in België. Bovendien staat de mogelijkheid open dat één van de grootouders betrokkene begeleid bij haar tijdelijke terugkeer naar haar land van herkomst.*
- *De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9 van de wet van 15/12/1980, gewijzigd door de wetten van 15/09/2006 en 27/12/2006.*
- *Het feit dat het kind hier school zou lopen, kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid daar haar familie niet aantoont dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing van het kind geen gespecialiseerd onderwijs, met een gespecialiseerde infrastructuur die niet in het land van herkomst te vinden is.*

Verzoekster stelt dat nergens afdoende gemotiveerd is waarom haar verantwoording, rekening houdende met de specifieke kenmerken van haar situatie en het feit dat er geen diplomatieke vertegenwoordiging is in haar land van herkomst, geen uitzonderlijke omstandigheid uitmaakt.

De Raad stelt vast dat verzoekster als niet-begeleide minderjarige in België is toegekomen op 14 augustus 2007. Verzoekster verwijst naar de verklaring van haar moeder die de zorgen heeft overgedragen aan haar grootouders. Uit het administratief dossier blijkt een verklaring opgesteld door de notaris te Kazachstan. In dit document, met als datum 21 augustus 2007 geeft de moeder van verzoekster tijdelijk, gedurende een jaar de toestemming aan haar moeder (grootmoeder van verzoekster) om als beschermer en voogd op te treden voor haar onvolwassen dochter. Vervolgens blijkt uit het administratief dossier dat de FOD Justitie, Dienst Voogdij op 30 oktober 2007, de heer V. T. heeft aangewezen in de hoedanigheid van voogd, overeenkomstig artikel 3, §2, 6°, van Titel XIII, Hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de programmawet van 24 december 2002. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat verwerende partij het tijdelijke voogdijschap van verzoeksters grootmoeder betwist. In de bestreden beslissing wordt wel gesteld dat het feit dat haar moeder aan haar grootmoeder de toelating heeft gegeven om tijdelijk (gedurende een jaar vanaf 21 augustus 2007) als beschermer en voogd op te treden niet kan weerhouden worden als buitengewone omstandigheid. De Raad stelt vervolgens vast dat verzoekster in haar aanvraag om machtiging tot verblijf de nadruk heeft gelegd op het gebrek aan een diplomatieke post in haar land van herkomst. Dit gegeven wordt evenmin betwist in de bestreden beslissing aangezien hierin wordt gesteld dat *"betrokkene (...) steeds een aanvraag (kan) indienen via de Belgische vertegenwoordiging te Rusland"*. Zoals hoger reeds vastgesteld betwist verwerende partij evenmin dat verzoeksters grootmoeder, op het ogenblik van de bestreden beslissing, via een uitdrukkelijk verklaring van verzoeksters moeder, over het voogdijschap beschikt. In de bestreden beslissing stelt verwerende partij dat dit voogdijschap niet verhindert dat verzoekster *"begeleid door één van de grootouders, tijdelijk terug kan keren naar haar land van herkomst om een machtiging aan te vragen"*. Verwerende partij stelt ook expliciet het volgende: *"Bovendien staat de mogelijkheid open dat één van de grootouders betrokkene begeleid bij haar tijdelijke terugkeer naar haar land van herkomst."*

Rekening houdende met het feit dat verzoekster "een niet-begeleide minderjarige vreemdelinge" is, dat het voogdijschap op het ogenblik van de bestreden beslissing is toegekend aan de grootmoeder, dat de grootouders over een verblijfsrecht beschikken in België, dat de nodige documenten voor lang verblijf dienen te worden aangevraagd via de Belgische vertegenwoordiging te Rusland, acht de Raad het niet kennelijk redelijk dat verzoekster *"begeleid door één van de grootouders, tijdelijk terug kan keren naar haar land van herkomst (lees Rusland, zijnde noch het land van herkomst van verzoekster, noch van haar grootouders) om een machtiging aan te vragen"*. De verwerende partij is bij de beoordeling van de aangehaalde buitengewone omstandigheden niet kennelijk redelijk tot haar besluit gekomen.

Dit onderdeel van het eerste en vierde middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van 25 april 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeksters voogd ter kennis gebracht op 27 mei 2008.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend en negen door:

mevr. Ch. BAMPS, kamervoorzitter

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

Ch. BAMPS.